

'Bedankt voor de afgelopen periode'. Met deze woorden nam de Stadspartij Roermond (SPR) enkele weken geleden afscheid van de coalitiepartners in de Roermondse gemeenteraad. Niet gefrustreerd, wel teleurgesteld. 'Dit hadden we al veel eerder moeten doen.'

Het was natuurlijk al heel twijfelachtig of Coenen in coalitieverband de hele rit zou uitzingen. Nog afgezien van het feit dat fractievoorzitter Dré Peters van de Liberale Volkspartij Roermond dat bij herhaling suggereerde, vroeg Leon Coenen zich twee jaar geleden al hardop af of de Stadspartij wel bij 'de club van 21' moest en vooral wilde blijven. Daarbij doelde hij op het trage tempo waarin die coalitie zich voortbewoog. Maar ook het schamele wisselgeld dat hij tot dan toe had gekregen voor het ondertekenen van het coalitieakkoord was hem koud op het dak gevallen. Dat Coenen en public afscheid nam van de coalitie kwam dus niet echt als een verrassing. Het was een proces van maanden dat in juni j.l. door de SPR werd afgerond met de beslissing om als onafhankelijke partij verder te gaan. Eerder al stapte Dré van Empel, die namens de Stadspartij Roermond in de commissie Burgers & samenleving zat, uit frustratie op.

Nieuwe bestuurscultuur

De Stadspartij, die erom bekend staat niet met meel in de mond te praten en te zeggen waar het op staat, parafeerde het coalitieakkoord in 2014 in het besef als eenmansfractie niet veel in de melk te brokkelen te hebben. Maar het

Leon Coenen: 'We vroegen ons af: wat heeft het nog voor zin?' (Foto Peter Hamans)

was vooral ook het kiezen voor het minste van twee kwaden want het samen met de LVR in de oppositie gaan was voor Leon Coenen duidelijk een brug te ver. Ook belangrijk: aan de einder lonkte de veelbelovende nieuwe bestuurscultuur waar de coalitie zich hard

voor wilde gaan maken. Afrekenen met het politieke verleden. Geen achterkamertjes meer, niets meer onder de pet houden maar gaan voor een transparant en duidelijk beleid dat burgerparticipatie met hoofdletters zou gaan schrijven. Het zijn ook de speerpunten van de

Stadspartij Roermond en dat was de reden waarom Coenen zich na de verkiezingen toch, zij het met lichte twijfel, conformeerde aan het coalitieakkoord 'Mensen maken onze stad'. Nu zegt Leon Coenen: 'De belangrijkste onderdelen, burger- en jongerenparticipatie, zijn onvoldoende uit de verf gekomen. Ze worden door deze coalitie meer met de mond beleden dan in de praktijk gebracht. Ik noem het getreuzel rond de toekomst van het Yageo-complex aan de Bredeweg. Daar heeft een burgerinitiatief heel veel voorbereidend werk gedaan en een goede voorzet gegeven maar de gemeente reageert veel te lauw. Of neem het speelveldje in het Vrijveld. Betrokkenen worden in de juridische hoek gezet en niet echt serieus genomen. Daar heeft Raja (wethouder Fick, red.) het lelijk laten liggen', aldus Leon Coenen. Hij waarschuwt ervoor dat de gemeente Roermond de mouwen flink zal moeten opstropen met de nieuwe Omgevingswet in het vizier. Die wet zal veel medezeggenschap van de burgers gaan vergen onder het motto 'Minder regels en meer ruimte voor initiatieven'. Maar Coenen fronsde de wenkbrauwen als hij ziet hoe die participatie de laatste jaren in Roermond van de grond is gekomen.

Na zijn vertrek uit de coalitie bleef Leon Coenen zijn zetel in de vergaderzaal houden en werd hij niet, zoals verwacht, naar de achterste rijen verbannen. En de SPR wordt door haar voormalige coalitiepartners niet afgerekend op wat is gebeurd. Tijdens de laatste raadsvergadering kreeg de motie van Coenen om een extra inkomenstoeslag voor Roermondse minima mo-

gelijk te maken voldoende steun, zij het met een nipte meerderheid (12-11). 'Daar ben ik erg blij mee', zegt hij ook eerlijk.

Besluit na moreel beraad

Hij is bijna achttien jaar actief in de Roermondse politiek. Het voelt voor Coenen (63) zeker niet als een opluchting om als fractie alleen te staan. 'We hebben er niet voor niets zeker een jaar over nagedacht', legt hij uit. En het besluit om op te stappen werd niet achter een glas bier in Resistent genomen maar volgde op een wat hij noemt 'moreel beraad' in zijn achterban dat onder sturing van een extern gespreksleider werd genomen. 'Steeds vaker stelden we ons de vraag: wat heeft het nog voor zin? En hadden we dit niet eerder moeten doen? We zijn een partij van principes en morele waarden. Die hebben we uitvoerig bediscussieerd en uitgediept waarna we tot de slotsom kwamen dat we niet verder wilden. Het was een unaniem besluit natuurlijk, ja, wat dacht je, ik ben Leon Wilders niet.' Coenen is de eerste om het vertrek uit de coalitie te relativiseren want zijn partij bezet één zetel. Anderzijds zegt hij zich als onafhankelijke fractie nu pas echt senang te voelen. En veelbetekenend is zijn opmerking dat 'democratie toch ook iets is van hoe je omgaat met minderheden'. Hiermee doelt Leon Coenen niet alleen op zijn positie binnen de coalitie maar ook het gemeentelijk beleid ten aanzien van onder meer jongeren. De Stadspartij zegt nu meer lucht te hebben. 'Samen optrekken met de burgers en met een groot sociaal hart is beter dan als vijfde wiel aan de wagen fungeren.'